

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับการพิจารณา
เพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท วัชรพงศ์ เจริญพร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท วัชรพงศ์ เจริญพร ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอข้อมูลข่าวสาร คือ มติคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และ/หรือเอกสารที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นในเรื่องเดียวกัน เช่น คำสั่ง หรือรายงานการประชุมที่เกิดขึ้นในวันที่มีการพิจารณาคนเข้าเมืองรายนายแยะ อิน หมิง

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๒๒๒/๓๒๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ตามมาตรา ๗ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๘/๒๕๕๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เหตุผลที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษนายแยะ อิน หมิง ต่อสำนักงานจัดหางานจังหวัดสมุทรปราการว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ฐานเป็นบุคคลต่างด้าวประกอบอาชีพหวงห้าม ซึ่งต่อมาได้มีการฟ้องนายแยะ อิน หมิง ต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ และศาลจังหวัดสมุทรปราการพิพากษาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ว่านายแยะ อิน หมิง กระทำความผิดพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเมื่อนายแยะ อิน หมิง กระทำความผิดดังกล่าวย่อมมีผลทำให้สิทธิการอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยหมดสิ้นไปด้วย เนื่องจากเป็นพฤติกรรมของคนต่างด้าวที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้ดำเนินการส่งตัวนายแยะ อิน หมิง ออกนอกราชอาณาจักร โดยขอให้สถานีตำรวจภูธรบางพลีส่งเรื่องไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งเป็นหน่วยงานตัวแทนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีหน้าที่ในการเพิกถอนการอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร และมีหน้าที่ในการส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองดำเนินการต่อไป

ต่อมาผู้อุทธรณ์ร้องเรียนไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง กรณีเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ดำเนินการเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรรายนายแยะ อิน หมิง และกรมการปกครองมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าได้แจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบแล้ว ได้รับรายงานว่า กรณีการเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของนายแยะ อิน หมิง เป็นกรณีที่ขอให้เพิกถอนการอนุญาตซ้ำกับพฤติกรรมเดิมที่นายแยะ อิน หมิง เคยถูกเพิกถอนการอนุญาตมาแล้ว นอกจากนั้นยังเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งที่คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองได้เคยวินิจฉัยไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองขอข้อมูลข่าวสาร คือ มติคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๘/๒๕๕๖

๒๕๕๔ และ/หรือเอกสารที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นในเรื่องเดียวกัน เช่น คำสั่ง หรือรายงานการประชุมที่เกิดขึ้นในวันที่มีการพิจารณาคนเข้าเมืองรายนายเยะ อิน หมิง แต่ได้รับการปฏิเสธ

ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองชี้แจงว่า สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้รวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน และตามแนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้กำหนดให้เอกสารการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ เป็นข้อมูลข่าวสารลำดับที่ ๓๐ ที่ไม่ต้องเปิดเผย สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารตามเอกสารลำดับที่ ๓๐ ของแนวทางปฏิบัติดังกล่าว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้เพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวรายนายเยะ อิน หมิง อันเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้เพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง รวมทั้งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งจะทำให้มีการตรวจสอบความถูกต้องของการพิจารณาดังกล่าวนั้นได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๘/๒๕๕๖

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบุลย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์